

GYERMEKHÍR

Hagyományörző, történelmi emléktúrán Baranya megyében

2003. március 1–2.

A Pest Megyei Úttörők Bakancsos Szakosztálya kétnapos programot szervezett, mely egy mecseki túrából, Pécs történelmi belvárosa és a mohácsi busójárás megtekintéséből állt.

Az időjárás kedvezett programunknak, mert a hosszú tél végén ez volt az első verőfényes hétvége. A sok ködös, szürke nap után gyönyörű kék ég alatt mászhattuk meg a Nagy-Tubest. Ennek tetején épült a Mecsek egyik legszebb kilátója. A panoráma megérte a fáradozást, hiszen alattunk látható volt Pécs, Orfű, sok szép hegyvonulat és a csillogó tavak. Túránk alatt a gyerekek megtalálták a Mecsek legbátrabb virágát, a hunyort, mely az olvadó hóból dugta ki fejét, és így bontotta szirmait. A napsütötte déli tisztásokon pedig már a hóvirág is nyílt.

A túra után könnyű sétaként megnéztük Pécs belvárosát. A sok szép történelmi emlék között járva láthatuk a Barbakánt, a Székesegyházat, a Dzsámit, a Városházát, a Megyeházát, a Zsolnay-szobrot és a sétáló utcában álló Pécsi Nemzeti Színházat.

A Barna Sörözőben elfogyasztott remek vacsora után búcsúztunk Pécsről, és elindultunk Mohács felé.

Izgatottan vártuk, hogy jutunk el a Mohácsi-szigeten lévő szálláshelyünkre. Autóbuszunkat Mohácson hagytuk, és hajóval keltünk át Újmohácsra, ahol kedves barátaink vártak már bennünket. Hamar elhelyezkedtünk az általános iskolában, és még egy télbúcsúztató jelmezbált is sikerült tartanunk az idei farsang utolsó hétvégéjén.

Vasárnap reggel rendet raktunk szálláshelyünkön, majd komppal átkeltünk a Dunán. Először a mohácsi csata helyszínén a tragikus kimenetelű ütközet emlékére épített történelmi emlékparkot látogattuk meg. Magyarország három részre szakadását előidéző vesztes csata hangulatát felidéző fafaragások és kopjafák között lehetőségünk volt elgondolkodni hazánk sorsán. Én azon is töprengtem, hogy ilyen és hasonló nemzeti értékeinket minden magyar gyermek számára elérhetővé kéne tenni, és felháborítónak tartom az egyes helyszíneken fizetendő drága belépődíjakat.

A városba érve kis csoportokban elindultunk a busók nyomát keresni. A soha nem látott emberáradatban sikeresen megtaláltuk a sokác kikötőt. Itt az ágyúlövés és a máglyagyújtás

jeladására csónakokon eveztek át a félelmetes busók a szigetről a városba. Szín pompás felvonulásuk és a főtéren népviseletben táncoló nemzeti csoporthoz csatlakoztak a helyi néptáncosok. A délszláv népzene ritmusát, dallamát még hazafelé is hallani véltük.

A Csele-pataknál megálltunk, és tisztelettel adóztunk az itt elhunyt, alig húszéves Lajos királyunk emlékére állított domborműnél. Ő és hazánk is külön sorsra juthatott volna, ha nem a széthúzás és a pártoskodás lett volna jellemző vezetőinkre.

Más településekről érkező barátainktól a tárnoki vasútállomáson búcsúzhattunk a következő közös programig. Szép és tartalmas hétvégét tölthettünk együtt bakancsos barátainkkal, melyhez anyagi támogatást kaptunk a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványtól. Köszönet érte.

Kosárlabdatorna Diósdon

2003. március 4.

A Pest Megyei Diáksport Szövetség 2003-ban is meghirdette kosárlabdatornáját. A tavalyi évben a lányokból álló csoportunk a megyei döntőig jutott el.

Idén egy korcsoporttal feljebb indultunk a versenyben, így már a városi bajnokság mérkőzéseit is nagy pályán kellett játszani. A tárnoki tornatermi mérethez szokott lányok az első meccsen még bírták az iramot, győzelemmel fejezték be a mérkőzést, de a másodikra elfáradtak. Így az elődöntőből másodikként jutottak tovább a harmadik helyért folyó küzdelembe, ahol nagyon nagy elszántsággal sikerült is Diósd csapatának legyőzése után a harmadik helyet megszerezniük.

Kicsit szomorúan vették át a lányok a bronzérmeket és az oklevelet, hiszen szerettek volna előkelőbb helyen végezni. Azzal vigasztalták magukat, hogy így az előző években szerzett ezüst- és aranyérem után teljessé vált az éremgyűjteményük.

No és persze nagyon készülnek a májusi Sportoljunk együtt! versenyre,

A mohácsi csata emlékhelyén dicső elődeinkért szólt a harang

ahol a tavalyi évhez hasonlóan szeretnének szerepelni.

Nekünk, felnőtteknek is tanulsággal szolgált a dolog: ahogy a község anyagi helyzete és pályázati lehetőségei engedik, el kell végeznünk a tornaterem bővítését, hiszen csak így biztosítható, hogy a tárnoki gyerekek azonos eséllyel induljanak a sport területén is az érdi és a diósi gyerekekkel.

Kossuth-toborzó a Nemzeti Sírkertben

2003. március 8.

A Fiumei úti Nemzeti Sírkertben csapatunkkal már több emlékeztető programon vehettünk részt az elmúlt években. Mi is szerveztünk történelmi emléktáborokat más gyermekszervezetek részvételével.

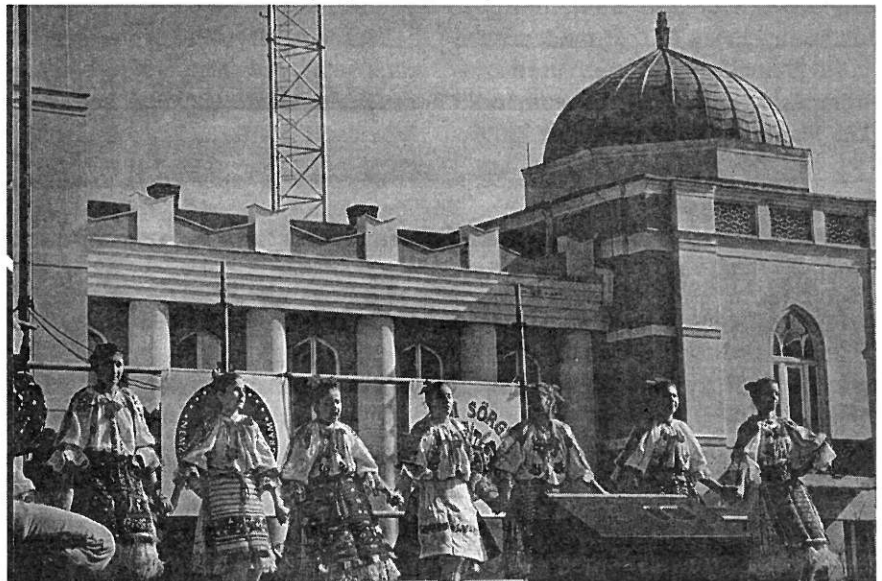
Most a Magyarország Felfedezői Országos Szövetsége hadijátékának megnyitójára érkezünk a Kossuth-mauzóleumhoz. A csodálatosan restaurált síremlék megtekintése után megkezdődött az ünnepség. Az 1848-as katonai egyenruhába öltözött gyerekek sorfala között – melyben a mi csapatunk két Vasvári-nemzetőre is helyet kapott – megkezdődött az emlékműsor. Az 1849-es dicsőséges tavaszi hadjárat emlékére rendezett hadijátékot Rakó József úr nyitotta meg. Köszöntötte a gyermekeket Krámer Iván úr, a Kossuth Szövetség új elnöke, majd a Vasvári-nemzetőrök parancsnoka, Basa László úr felolvasta Kossuth híres toborzó beszédeiből készített válogatását.

A városi verseny bronzérmes kosarasai: Lakner Anikó, Gebel Dóra, Sarkanti Szilvia, Stein Alexandra, Fedor Martina, Décsi 5. Enikő, Prókai Boglárka és Bartos Krisztina (A fényképezéskor betegség miatt sajnós hiányzott Kozelka Ibolya és Pájer Orsolya)

A busók ilyen álarcokban ijesztgették a hagyomány szerint a törököket

A főtéri színpadon szállásadóink, az újmohácsi iskola diákjai színpompás ruhában ropták táncukat

Az ünnepi megnyitó és a koszorúzás után együtt indultunk el, hogy felkössük emlékszalagjainkat a szabadságharc kiemelkedő egyéniségeinek sírjára. Először egy gyermekhős kopjafájánál hallgattunk meg egy Reviczky-verset, és helyeztük el emlékszalagjainkat. Utunk Görgey Artúr tábornok, a tavaszi hadjárat fővezére és Budavára visszafoglalójának sírjához vezetett. Itt a Görgey Szövetség elnöke szólt a gyermekek hazaszeretetre nevelésének szerepéről és a történelmi hagyományok ápolásának jelentőségéről. A Petőfi család sírboltja volt utolsó állomásunk. Itt az ifivezetők irodalmi megemlékezése után ismertették a hadijáték további helyszíneit és időpontjait, melyeken bejárhatjuk a dicsőséges hadjárat csatamezőit